

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๙

ศาสนาเป็นคุณต่อโลก

ก่อนจึงหัน

ท่านทั้งหลายเข้ามาในวัดนี้ดูให้ดีนะ วัดนี้มีแบบลอกมาจากพระพุทธเจ้า ธรรม และวินัยเอามาดำเนินอยู่นี้ พวกกันดูให้ดี สำหรับพระเณรในวัดนี้เราไม่เคยได้ดูตำว่ากล่าว เพราะท่านเดินตามแบบฉบับของพระพุทธเจ้า ถ้าขัดข้องตรงไหนครูอาจารย์คอยแนะนำคอยบอกตลอด เมื่อไม่ผิดแล้วก็ไม่ต้องบอกเพราะเดินตามแถวตามแนว แล้วงามตางามงามใจ ศาสนาจึงเป็นคุณต่อโลกอย่างมากมาย เพียงว่าธรรมเท่านั้นโลกตายใจได้ ถ้าไม่ใช่ธรรมแล้วหาความตายใจไม่ได้ แม้ที่สุดสามภรรยาอย่างน้อยก็ทะเลาะมากกว่านั้นแตกต่างกันได้เพราะไม่มีธรรม ไว้วางใจกันไม่ได้

เรื่องธรรมนี้ไว้วางใจกันได้ ตายใจๆ ให้อึดเอาไปเป็นหลัก เชื่อตัวเอง เกี่ยวข้องกับใครๆ ให้ต่างคนต่างปฏิบัติตามหลักธรรมแล้วจะเชื่อตัวเองได้ๆ ถ้าแยกจากหลักธรรมเสียเมื่อไรแล้วเชื่อไม่ได้เชื่อตัวเอง จึงต้องเอาธรรมที่เป็นธรรมชาติที่เลิศเลอสุดยอดและตายตัวแล้วด้วยความจริงนั้นมาปฏิบัติ อย่าเห็นแก่ความอยากความทะเยอทะยาน ตาหูจมูกลิ้นกายนี้มันติดมันตันทั้งวันทั้งคืนใครสงบได้เมื่อไร ตาอยากเห็นตั้งแต่ตื่นนอน หูจมูกลิ้นกายนี้มันอยู่ตลอดเวลา ต้องมีธรรมคอยกำกับรักษา ดูในสิ่งที่ควรดู ฟังในสิ่งที่ควรฟัง คิดในสิ่งที่ควรคิด กิริยาอาการทุกอย่างให้มีธรรมแนบๆ แล้วจะไม่เสียคน ถ้าไม่มีธรรมแล้วมีแต่กิเลสเอาไปถลุงฉิบหายหมดไม่มีอะไรเหลือเลย

กิเลสจะไม่มีทำใครให้ดีละ เรื่องความทะเยอทะยาน ความกินไม่อิ่มไม่พอนี้ไม่มีอะไรเกินกิเลส เรื่องธรรมนั้นพอเป็นลำดับลำดับ จนกระทั่งถึงนิพพาน พอ ตั้งพระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่าน วุสิต พุทธมจรรย์ กต ภริณี เมื่อสิ้นสุดลงไปแล้วพอ การประพฤติพรหมจรรย์ได้ออยู่จบเรียบร้อยแล้วพอ ตั้งแต่นั้นแล้วท่านไม่มีงานที่จะชำระกิเลสฆ่ากิเลสอีกเลย เพราะธรรมปราบปรามเสร็จเรียบร้อยแล้วพอ นี่ละธรรมพอ ถ้ากิเลสไม่มีพอ เราไปที่ไหนไปแล้วเอามาทำทายธรรมว่าธรรมนี้พูดไม่จริงสอนไม่จริง ให้ได้รู้กันเสียบ้างว่าธรรมนี้พอเป็นลำดับลำดับ จนกระทั่งพอสุดยอด แต่กิเลสไม่พอ เอาจนตายก็ไม่พอ ไม่มีคำว่าพอ

ทุกคนบรรจุกิเลสไว้เต็มหัวใจมันจึงไม่พอ ทางตาไม่พอ หูไม่พอ จมูกลิ้นกายไม่พอ มีแต่ความหิวความโหยออกทุกด้านทุกทางแล้วกวนตัวเอง ใจนั้นละมันจะตายเพราะกิเลสตัณหาอยู่ภายในใจมันปลักมันตันออกไปให้อยาก ให้ดีให้ดีน ทะเยอทะยาน ถ้าธรรมมีแล้วก็ตบมันไว้ๆ ให้อยู่ในความพอดี สุดท้ายก็พอ นั้น พวกกัน

จำเอานะ ธรรมท่านมีพอ ถ้ากิเลสไม่พอ ใครจะเก่งขนาดไหนก็ตามถ้าเก่งด้วยกิเลสแล้ว
 จม ถ้าเก่งด้วยธรรมเลิศ พระพุทธเจ้า สาวกทั้งหลาย เก่งด้วยธรรม..เลิศ สรรณิ คัจฉามิ
 ของพวกเราคือท่านผู้เลิศนั่นเอง กิเลส สรรณิ คัจฉามิ ไม่มีใครประกาศออกหน้าออก
 ตาแต่เต็มหัวใจมัน ต่างคนต่างดีดต่างดีน กิเลส สรรณิ คัจฉามิ ได้ไม่พอ สรรณิ คัจฉามิ
 กินไม่พอกินไม่อิ่ม สรรณิ คัจฉามิ มองเห็นหญิงเห็นชายรักไปเรื่อยเป็นบ้าไปเรื่อย สรรณิ
 คัจฉามิ ไปเรื่อย เข้าใจไหม ครั้นกลับมาที่มาทะเลาะกันผัวกับเมีย เมียไปตาก็สอด ผัว
 ไปตาก็สอด ได้จากตานั่นละแล้วมาทะเลาะกัน ๆ นี่ละเรื่องกิเลสไปที่ไหนกินไม่พอ ไม่มี
 คำว่าอิ่ม จำเอานะ เอาละให้พร

หลังจ้งหัน

พุทธศาสนาเริ่มแรกมีพระพุทธเจ้าพระองค์เดียวทรงสอนศาสนา สอนโลกสอน
 สงสาร เปิดธรรมที่จำขึ้นจากหัวใจนี้สอนโลก นั่นละธรรมแท้ ธรรมแท้กับใจเป็นอัน
 เดียวกัน ถ้ายังไม่ถึงเต็มที่ยังกระจายอยู่เป็นกิ่งก้านสาขาดอกใบออก พอเป็นธรรมทั้ง
 แท่งแล้วจำไปหมดเลย ใจพระพุทธเจ้า ใจพระอรหันต์กับธรรมเป็นอันเดียวกัน ธรรมนี้
 ใครมาพูด ก็มีแต่หลวงตาบัวองค์เดียวพูด พูดอย่างอาจหาญชาญชัยเสียด้วย พูดเปิด
 ออกมาจากหัวใจนี้ด้วย พระพุทธเจ้าก็พระองค์คือพระองค์ไหนบ้างถามกันหาอะไร จำ
 ขึ้นนี้เป็นแบบเดียวกันหมดเลย ถามหาอะไร

ดูอย่างเราเดินลงไปมหาสมุทรทะเลหลวง ก้าวลงไปนั้นน้ำเหล่านี้จุดไหนไม่ใช่
 มหาสมุทร จ่อลงไปจุดไหนเป็นมหาสมุทรด้วยกันหมด จ่อลงไปเป็นจุดไหนเป็นศาสดา
 องค์เอกไปหมด ๆ เป็นผู้บริสุทธิ์ไปหมด เป็นมหาวิมุตติ-มหานิพพานไปหมด ท่านจะ
 ถามหาอะไร นี่ละข้อเปรียบเทียบพิจารณาเอาซิ ผู้ใดเห็นธรรมผู้นั้นเห็นเราตถาคต
 ธรรมแท่นั่นละคือองค์ตถาคต ตถาคตแท้คือธรรม พระพุทธเจ้าไม่ได้มาสอนแบบงูๆ
 ปลาๆ ลูบๆ คลำๆ มาสอน มาเป็นครูสอนโลกทั้งหลาย พระพุทธเจ้าเป็นตนเป็นตัว
 จริง ๆ มีแบบมีฉบับเป็นแถวเป็นแนวมาเลย

แบบแถวแนวของพุทธศาสนานี้เป็นร่องเป็นรอยสืบทอดมาโดยลำดับ ไม่ได้ไป
 คว่าเอานู่นนี่ศาสดาของเรา คว่าอันนู่นเป็นศาสดาของเรา คว่าอันนี้เป็นลูกของเรา
 คว่าอันนั้นเป็นผัวของเรา คว่าอันนี้เป็นเมียของเรา แบบตะ อย่างนั้นโลกแตก คว่าที่
 ไหนก็ว่าเป็นเมียตัวเอง คว่าที่ไหนก็ว่าเป็นผัวตัวเอง คว่าที่ไหนก็ว่าเป็นลูกตัวเอง นี่คว่า
 ตะ พวกนี้พวกหมากัดกัน ศาสนาก็ตามเถอะถ้าไม่มีหลักมีเกณฑ์เป็นศาสนาหมากัดกัน
 ทั้งนั้นแหละ ใครก็ว่าศาสนาของใครเก่งๆ เก่งต่อเก่งมากัดกัน ทั้งตัวแพ้วชนะหมา
 กัดกันเจ็บด้วยกันนั้นแหละ นักมวยขึ้นต่อยกันบนเวทีทั้งผู้แพ้วชนะเจ็บด้วยกัน

ถ้าลงเป็นวิชาหมากัดกันแล้วเจ็บด้วยกัน ถ้าศาสนธรรมแท้ไม่เจ็บ ใครพอฟังเข้าไปยอมรับบ้าง ๆ หมอบเลย ๆ ลูกศิษย์ตถาคตมีองค์ไหนมาทะเลาะกัน ไม่เคยมี เพราะธรรมลงเป็นอันเดียวกัน ๆ ยอมรับกันเลย พระพุทธเจ้ามีก็พระองค์จำขึ้นที่ใจนี้กระจายถึงกันหมด เหมือนแม่น้ำในมหาสมุทร มือจ๋อลงไปซิแม่น้ำตรงไหนว่านี่ไม่ใช่ น้ำมหาสมุทร จ๋อลงไปปืบเป็นน้ำมหาสมุทรเหมือนกันหมด จ๋อลงไปปืบนี้คือจิตที่บริสุทธิ์ วิมุตติพระนิพพานเหมือนกันหมด

ให้มันเห็นประจักษ์อยู่ในใจซิ พุดสู่มสู่มห้าได้ยังไง ศาสนาพุทธไม่ใช่ศาสนาสู่มสู่มห้า ให้ประจักษ์กับใจของผู้ปฏิบัติตามศาสนานั้นแหละมันถึงจำขึ้นมา แล้วไม่ต้องถามใครเสียด้วย พระพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมาท่านไปถามใคร สอนโลกมาจนกระทั่งปานนี้ สาวกอรหันต์บรรลุนิพพานหรือตรัสรู้ธรรมขึ้นมาท่านถามใคร แม้องค์ศาสดาท่านก็ไม่ไปถาม ท่านยอมกราบศาสดาแล้วประกาศธรรมสอนโลกเลย นั่นละของจริงเป็นอย่างนั้น ใครเจอเข้าจริงหมด

จึงเรียกว่าพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่แท้ที่จริง ไม่จอมปลอม ไม่หลอกไม่ลวง ไม่คว้ามานันศาสนาของเรา นี่ศาสนาของเรา คำสู่มสู่มห้ามันเป็นพ่อของเรา นี่เป็นแม่ของเรา นั่นเป็นลูกของเรา นี่เป็นหลานของเรา คำสู่มสู่มห้า ก็ลูกปลอม หลานปลอม ผัวปลอม เมียปลอมละซิ ไม่ใช่ของจริง ถ้าของจริงแล้วลูกมีก็คนก็ของตัวเอง ก็เท่านั้นเอง ลูกมีก็คนก็รู้ลูกของใคร ๆ ถ้าเป็นของจริงออกมาจากหัวใจ ธรรมขึ้นในหัวใจ แล้วนี่ละธรรมของเรา ๆ ลูกศิษย์ตถาคตก็คน ๆ ลูกศิษย์ตถาคตหมดเลย อย่างนั้นซิ

ลูกหลานทั้งหลายให้พากันไปตั้งใจปฏิบัติ อย่าอยู่สู่มสู่มห้า อยู่ไม่มีเขตมีแดน ไม่มีข้อบังคับตัวเองเพื่อความเป็นคนดี ไม่มีแบบฉบับใช้ไม่ได้นะ ทุกสิ่งทุกอย่างเขามีแบบมีฉบับ เราเป็นคนทั้งคนต้องมีแบบมีฉบับประจำตัวเรา ถึงจะเป็นคนเต็มบาทเต็มเต็ง เตี้ยนี้มันมี ๕๐ สตางค์ ๗๐ สตางค์ หรือบางคนต่ำกว่า ๕๐ สตางค์ก็มี มีแต่พวกขาดบาทขาดตาเต็งทั้งนั้น การปฏิบัติตัวความเลวมีมากกว่าความจริง ความดีมีน้อยมาก ความเลวมีมาก นี่เรียกว่าคนขาดบาทขาดตาเต็ง มันมีสักกี่เปอร์เซ็นต์ละ คนทั้งคนมีถึง ๗๕% โหม หรือมีถึง ๕๐% โหม มันมีแต่คนขาดบาทขาดตาเต็ง นอกนั้นความชั่วเอาไปกินหมด ๆ พวกขาดบาทขาดตาเต็ง

การปฏิบัติมันจึงแสงหูแสงตาแทงใจ เกิดความทะเลาะเบาะแว้งกัน คือความไม่สมดุลงตามแบบตามฉบับ เขาเรียกคนขาดบาทขาดตาเต็งนั่นเอง ถ้าปฏิบัติตัวให้ตรงตามหลักความจริงแล้วคนเต็มบาทเต็มเต็ง เด็กก็น่าดู ผู้ใหญ่น่าดู ผู้หญิงผู้ชายน่าดู ทั้งนั้นถ้าเต็มบาทเต็มเต็ง ไบละบาทก็น่าดู ไบห้าบาทไบสิบบาทไบละพันน่าดูทั้งนั้น ถ้าปลอมแล้วไบละหมื่นก็ไม่ใช่ทำ เข้าใจไหมละ เราเป็นไบละประเภทไหน ที่นั่งอยู่ใน

กาลานี้จะประเภทไหน ประเภทปลอมหรือประเภทจริง ถ้าประเภทปลอมเป็นใบละหมื่นห้าหมื่นก็อย่าเอามา ถ้าหากว่าวัดป่าบ้านตาดเป็นพระจริงแล้วหลวงตาบัวจะเขี่ยออกหมดเลยไอ้ใบละหมื่นๆ นั้นนะ จะเอาแต่ใบละบาทสองบาท ใบละห้าบาทสิบบาทที่จริงนี้เท่านั้นมาใช้ พวกกันจำเอานะ

วันนี้สอนอย่างนี้ละ ให้ลูกหลานนำไปปฏิบัติ ตื่นขึ้นมาให้ดูตัวเองก่อนอื่น อย่าไปดูนั้นดูนี้ อันนั้นไม่ดี อันนี้ไม่ดี ตัวเองไม่ดีเป็นอย่างไรไม่ดู เมื่อไม่ดูมันก็ไม่เห็นจุดบกพร่องที่ควรจะต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลงละชิ ก็ไปตำหนิคนนั้นไม่ดีคนนี้ไม่ดี คนทั้งโลกเป็นคนไม่ดีหมด ดีแต่เราคนเดียว สู้ตายก็เราคนเดียว คนทั้งโลกเขาดีกันทั้งนั้น เราเราคนเดียว ไปเที่ยวหาตำหนิคนนั้นคนนี้ เจ้าของไม่ตำหนิก็หาที่แก้ไขไม่ได้ก็เลยไปเลย จำให้ดีนะ เอาละวันนี้พูดเท่านั้น

นี่ก็จะจวนเวลา จากนี้เราก็ไปธุระของเรา ไปทำธุระให้โลก ทำประโยชน์เพื่อโลกนั้นละ เมื่อวานไปไหนนะ อย่างนั้นละเดี๋ยวนี้หัดเข้ามาความจำ ไปเข้ามาเย็นนี้ลืมแล้ว (หนองบัวระเหวครับ) เออ เมื่อวานนี้เอาของไปให้โรงพยาบาลหนองบัวระเหว อย่างนี้ละคือมันกุดมันด้วนเข้ามา จำไม่ได้นะ หัดเข้ามาๆ ความจำ หัดเข้ามาเรื่อยๆ ไปวันนี้ย้อนดูเจ้าของวันนี้ไปไหนนะจำไม่ได้

(ทองคำ ๕ บาทสลึงครับผม) นั้น ได้ตั้ง ๕ บาทสลึงแล้ว ได้ไปทุกวันๆ เราพยายามเก็บหอมรอมริบกวาดเข้ามาสู่หัวใจแห่งชาติไทยของเรา ซึ่งเป็นจุดลมหายใจของพี่น้องชาวไทยเรา เราพยายาม เวลาพอเป็นไปได้นี้เราก็พาพี่น้องทั้งหลายตะเกียกตะกายหามา เวลาเราตายแล้วอันนี้ก็ยังคงได้เป็นลมหายใจของพี่น้องลูกหลานไทยเราต่อไป ตั้งแต่เรานาชาติมาคราวนี้ได้น้อยเมื่อไรทองคำ ได้ตั้ง ๑๑ ตัน แล้วยัง ๓๕๐ กิโล ไซ้ไหม ๑๑,๓๕๐ กิโล ทองคำเราที่ได้เข้าสู่คลังหลวงคราวนี้ ไม่ใช่ของเล่น ถ้าไม่หากี่ไม่ได้จะว่าไง นี้ได้แล้ว ส่วนดอลลาร์ดูเหมือนได้ ๑๐ ล้าน ๒ แสนกว่าที่เข้าสู่คลังหลวง สำหรับเงินไทยเราเอาไปซื้อทองคำเพียง ๒,๐๐๐ ล้านเข้าสู่คลังหลวง นอกนั้นออกหมดเลยเงินไทยไม่ได้เข้าสู่คลังหลวง แม้แต่ดอลลาร์ก็ไม่เข้า

เราพูดอะไรเป็นคำสัตย์คำจริง พิจารณาเรียบร้อยแล้วค่อยพูดค่อยสั่ง จึงไม่มีเคลื่อนไหวคลาดอะไร นี่ก็ว่าดอลลาร์ตอนนี้ต่อไปจะไม่ได้เข้าสู่คลังหลวงนะ เพราะเงินไทยของเราที่ช่วยชาติอยู่ตลอดมานี้จะบกบางเพราะเหตุเทศน์แล้ว ส่วนความจนของคนทั้งประเทศนี้มีหนาแน่นอยู่ตลอดเวลา จะต้องได้เอาดอลลาร์นี้เข้ามาหนุนเงินไทยเรา สู้ตายก็เอาดอลลาร์มาหนุนเงินไทยตลอดทุกวันนี้ละ จึงไม่ได้เข้าสู่คลังหลวง ออกเรื่อยๆ ช่วยไปทุกแห่งทุกหนเงินไทยเรา ก็มีตั้งแต่ทองคำ คือทองคำนี้ร้อยทั้งร้อยเลยตลอดไป มีเท่าไรเข้าหมดทองคำนะ ไม่มีแยกแยะไปไหนเลย เข้าร้อยทั้งร้อย อย่างนี้

เข้าหมด จึงเป็นที่ตายใจได้สมบัติพี่น้องทั้งหลายที่บริจาคกับเรานี้ เหมือนกับบริจาคให้
ท่านทั้งหลายเอง จะไม่มีคำว่ารั่วไหลแตกซึมไปไหนเลย นี่ละธรรมปกครองธรรมรักษา
ธรรมจับธรรมจ่ายมีเหตุมีผลมีหลักมีเกณฑ์ นี่เราเป็นผู้ดำเนินด้วยธรรม นำพี่น้อง
ทั้งหลายโดยธรรม จึงไม่มีข้อข้องใจสงสัยว่าจะมัวหมองไปที่ตรงไหน สมบัติเงินทอง
ข้าวของที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคมานี้เข้าหมดเลย ไม่ไปไหน

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz